

Lőrincz P. Gabriella

Kegyelem

*Megoldották az osztást
Tudjuk jól, tört maradt.*

*Jelenbe hoztunk múltat, átkot, szerelmet,
Haza helyett házakat.
Szép, de üres tányért rakunk
A himzett terítőre.
Nem lesz egész,
Így mondják, nem lehet,
Rozsdaette szögesdrót fölött
Szél tépdes idegen színeket.
Kifosztva, állandó adventben
Hogy bicsaklik a szó, a gondolat,
Kegyelmezz, Úristen, kegyelmezz,
Más szavunk nem marad.
Beláthatatlan, drága otthon,
Sebeid krisztusi sebhelyek.
Isten előtt száz év csupán egyetlen pillanat,
S ha elfogynak majd a földi határok,
Csak a kegyelem, csupán az marad.*